

Lekarniški farmacevt in lekarniški robot

Janez Špringer, mag.farm., spec.

Lekarniški farmacevt deluje v polju zdravstvenega varstva, ki je vodilo oziroma duh zdravstvenega dogodka. V njem bolnik postane (o)zdravljena oseba s pomočjo celostnega prijema, ki privede od najsplošnejšega zdravstvenega varstva, prek manj splošne in podrobnejše zdravstvene skrbi in njenega neposrednega procesa do najpodrobnejšega zdravstvenega ukrepa, kjer se kopica zdravstvenih podatkov preobrazi v koristno zdravstveno informacijo oziroma nasvet. Celosten prijem omogoči pravilno zdravljenje z zdravili. To se odlikuje po tem, da je zdravljenje ustrezno, učinkovito, varno in z zdravstveno namero skladno. Nosilci zdravstvenega dogodka naredijo zdravstveni dogodek uresničljiv. Pri zdravljenju z zdravili so pomembni zdravstveni nosilci zdravnik, farmacevt in bolnik, pri čemer je bolnik vselej v središču pozornosti. Zdravnik je zdravstveni delavec, ki postavi pravilno zdravljenje, tudi z zdravili. Lekarniški farmacevt je zdravstveni delavec, ki pravilno zdravljenje, povezano z zdravili, zagotovi. Lekarniški farmacevt pri vodenju farmacevtske skrbi takšno zdravljenje zagotovi po njegovi predhodni oceni. Zdravljen bolnik je oseba, ki privoli, neposredno izvede in na koncu izkusi pravilno zdravljenje. Zdravljenje je zdravstveni dogodek, kjer zdravstveno namero postavi zdravnik, zato je odgovoren za zdravljenje v celoti. Samozdravljenje je zdravstveni dogodek, kjer zdravstveno namero postavi bolnik sam, zato je odgovoren za zdravljenje v celoti on. Farmacevt nikoli ni odgovoren za zdravljenje v celoti, je pa pogosto nepogrešljiva vez med obema zdravstvenima položajema: zdravljenjem in samozdravljenjem. Izdaja zdravil v lekarni je torej sestavina celostnega zdravstvenega dogodka, kjer farmacevt zagotovi pravilno zdravljenje z zdravili. Pri farmacevtski skrbi ga s svojo oceno zagotovi tako, da prepreči in odpravi težave, povezane z zdravili. Prvini zdravstvenega dogodka sta etičnost in stvarnost. Etičnost veleva zavezanost zdravstvenega dogodka zdravstvenemu varstvu in njegovo družbeno koristnost. Stvarnost pa zahteva, da mora biti zdravstveni dogodek tako prostorsko kot časovno izvedljiv.

Lekarniški robot je pravzaprav neke vrste dejavna polica za zdravila, ki namesto farmacevta in po njegovem naročilu izvrši prinos zdravil, namenjen njihovi izdaji. Lekarniški robot ne izdaja zdravil, ne svetuje in ne izvaja farmacevtske skrbi, pač pa vse to omogoči, ker sprosti več razpoložljivega časa in prostora za bolnika, da na voljo več pogovora med farmacevtom in bolnikom ter dopusti možnost za svetovanje in farmacevtsko skrb, obenem pa postane zdravstveni dogodek z njim za bolnika prijaznejši in za farmacevta privlačnejši. Lekarniški robot je neomajno predan svojemu delu in ga opravi ravno toliko in na takšen način, kolikor in kakor mu ga naloži lekarniški gospodar. Ko ga opazujemo pri brezhbno lepo izvedenem opravilu, se zdi, da svoje tehnične naloge rad opravlja. Kako tudi ne bi, saj deluje v brezskrbnem rajju po človeški podobi za katerega ne prevzema nobene odgovornosti. Kadar se pokvari, mu je figo mar, kako in kaj, saj se je le ujel v napako, ki mu jo je nastavil kakšen človeški strokovnjak.